

APOKRYFY

Dziś chciałbym, abyśmy zajęli się pewną grupą starożytnych pism, które określa się mianem apokryf. Są to pisma żydowskie lub wczesnochrześcijańskie, które pod względem treści lub tytułu upodabniają się do ksiąg biblijnych, ale nie zostały uznane przez Kościół za natchnione i nie należą do kanonu Pisma Świętego. Termin apokryf pochodzi od greckiego przymiotnika „apokryfos” — ukryty. Księgi te powstawały często jako dzieła tylko dla wtajemniczonych. Nie każdy mógł mieć dostęp do tych dzieł. O ile

Pismo Święte zawsze przez Kościół głoszone dla każdego kto chciał z wiarą słuchać słowa Bożego, to księgi, które nazywamy apokryfami bardzo często były przekazywane w tajemnicy tylko wybranym osobom. Czynili tak ludzie, którzy od Kościoła się odłączyli i stworzyli swoje sekciarskie grupy religijne. Bywało też tak, że takie grupy podszywały się pod imię Kościoła i w takich okolicznościach szczególnie odpowiednim było określenie apokryf na pisma, które propagowały błędną naukę takich właśnie sekt wewnątrz Kościoła.

Trzeba jednak koniecznie w tym miejscu dodać, że nie wszystkie apokryfy były pismami powstałymi ze złej woli. Wiele z nich powstało nie po to, aby fałszować naukę Bożą. Inne motywy, które przyświecały autorom, to po pierwsze chęć ubarwienia przekazu biblijnego. Często w apokryfach pojawiają się informacje poboczne, których nie ma w Biblii. Nie wnoszą one nic do samego objawienia, jakie dał nam Pan Bóg, ale wprowadzają do niego ciekawostki, które mają „podkolorować” tekst Pisma Świętego. Jeszcze innym motywem powstawania apokryfów, którego też nie można uważać za złą wolę jest osobiste przekonanie niektórych ludzi, że zostali powołani przez Boga do przekazania jakiegoś przesłania. Naszym dzisiejszym językiem nazwalibyśmy tę grupę apokryfów mianem prywatnych objawień. Bywało, że osoby głęboko wierzące i uduchowione doświadczając szczególnej bliskości z Bogiem i odkrywając istotne dla życia wiarą perspektywy chciały podkreślić wagę swych doświadczeń i posługiwały się w sposób nie do końca uprawniony autorytetem Boga.

Apokryfy są wielkim zbiorem pism. Jest ich znacznie więcej niż ksiąg natchnionych i należących do Pisma Świętego. Dzielimy je na apokryfy Starego Testamentu i apokryfy Nowego Testamentu. Zdecydowana większość tych pierwszych powstała w środowisku żydowskim przed i po czasach Pana Jezusa. Ale wśród apokryfów Starego Testamentu spotyka się też takie, które są dziełami napisanymi przez chrześcijan. Natomiast apokryfy Nowego Testamentu są zawsze pisane przez ludzi, którzy poznali Jezusa Chrystusa, aczkolwiek nie zawsze wierzą w Niego jako Boga i Zbawiciela. Niektóre z nich interpretują postać i dzieło Pana Jezusa w sposób daleki od wiary.

Czy apokryfy mają jakąkolwiek wartość? Mają i to doniosłą. Nie wnoszą one wprawdzie nic nowego do naszej wiary, ale ukazują nam w jaki sposób wiarę traktowano w środowisku, w którym apokryfy powstawały. Możemy dzięki temu dowiedzieć się więcej o historii chrześcijaństwa. Dodatkowo niektóre z informacji, które w apokryfach się pojawiają są prawdziwe. Tak na przykład poznajemy dodatkowe informacje z życia Matki Bożej czy św. Józefa.

Jeśli idzie o tytuły apokryfów, to są one najczęściej podobne lub identyczne z tytułami ksiąg Biblii. Spośród apokryfów Nowego Testamentu mamy kilkadziesiąt Ewangelii przypisywanych różnym apostołom. Jest wiele dzieł apostolskich, bardzo dużo listów apostolskich i cała biblioteka apokalips, czyli ksiąg objawień. Wśród apokryfów Starego Testamentu dominują księgi proroków, ale są też zbiory psalmów a także apokalipsy przypisywane postaciom Starego Testamentu.

Na koniec dodajmy jeszcze, że apokryfy powstawały nie tylko w starożytności. Mamy nawet apokryfy, które należą do literatury polskiej jak „Rozważania przemyskie, czyli żywot Najświętszej Rodziny” z końca XV wieku. Apokryfy powstają także i dziś. Niekiedy są to tylko dzieła literackie np. „Jezus z Nazaretu” Romana Brandstaettera, ale innym razem są to pisma przekręcające wiarę chrześcijańską jak np. literatura świadków Jehowy, czy mormonów.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA 24 NIEDZIELĘ ZWYKłą, 17.09.2023

W liturgii w nadchodzącym tygodniu: w poniedziałek św. Stanisława Kostki; w środę św. Męczenników Koreańskich; w czwartek św. Mateusza; w sobotę św. ojca Pio.

Dzisiaj główna uroczystość odpustu mogińskiego. Suma odpustowa o 11.00. Ostatnia Msza Święta w Mogile o 18.00.

Nowy chór i zespół instrumentalny naszej parafii zaprasza osoby chcące śpiewać i grać w czasie liturgii na swoje spotkanie w środę o 19.15 w sali nr 6.

Wspólnota Anonimowych Alkoholików „Bez Nazwy” zaprasza na meeting otwarty, w którym może uczestniczyć każdy zainteresowany. Serdecznie zachęcamy osoby mające problemy z nadużywaniem alkoholu, czy też żyjące z takimi osobami do udziału. Spotkanie w czwartek o 18.30 w sali naprzeciw kawiarni Nadzieja.

Informujemy, że pierwsze spotkanie kandydatów do bierzmowania z klas VII i VIII oraz rodziców kandydatów z klas VII będzie w piątek 29 września po Mszy wieczornej w kościele.

Dziękujemy za ofiary złożone dzisiaj na tacę. Będą one przeznaczone na pokrycie kosztów remontu wejścia do kaplicy pojednania. Dziękujemy również za ofiary składane w kopertach i przekazywane na konto parafii. Wszystkie one zostaną przeznaczone na ten sam cel – remonty naszego kościoła.

Za tydzień w naszym kościele będzie dzień modlitwy za młodzież. Towarzyszyć mu będzie kwesta na rzecz duszpasterstwa młodzieży w naszej parafii, w naszym dekanacie i w naszej archidiecezji.

EWANGELIA NA DZIS I SŁOWO BOŻE NA CAŁY TYDZIEŃ

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: „Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?” Jezus mu odrzekł: „Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby dług w ten sposób odzyskać. Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: „Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa padł przed nim i prosił go: „Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: „Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu”. (Mt 18, 21-35)

Nd: Syr 27,30-28,7; Rz 14,7-9; Mt 18,21-35 / **Pn:** 1J 2,12-17; Łk 2,41-52 / **Wt:** 1Tm 3,1-13; Łk 7,11-17 /

Sr 1Tm 3,14-16; Łk 7,31-35 / **Cz:** Ef 4,1-7.11-13; Mt 9,9-13 / **Pt:** 1Tm 6,2c-12; Łk 8,1-3 / **Sb:** 1Tym 6,13-16; Łk 8,4-15.

Gdy emocje zastępują rozum. Wulgarność i agresja w przestrzeni publicznej. **Papież nie boi się pytać.**

Rozmowa z kard. Grzegorzem Rysiem. **Zaklaszczmy dla Ulmów.** Reportaż z beatyfikacji rodziny Ulmów.

Msze Święte w niedziele: 6.30 / 8.00 / 9.30 / 11.00 / 12.30 / 16.00 / 17.30 / 19.00

Msze Święte w dni powszednie: 6.00 / 6.30 / 7.00 / 7.30* / 8.00 / 11.00 / 18.00 (* nie ma Mszy o 7.30 w środy i pierwsze piątki)

Spowiedź (w kaplicy pojednania): w niedziele kwadrans przed każdą Mszą Świętą / w dni powszednie: 6.00-8.30; 16.30-18.00.

Kancelaria parafialna

Dyżur księdza:

poniedziałek – wtorek 16.30-17.45

środa – piątek 10.00-10.45 16.30-17.45

sobota 10.00-10.45

Dyżur siostry:

poniedziałek nieczynne

wtorek – piątek 10.00-11.00 16.30-18.00

sobota 10.00-11.00

W pierwsze piątki miesiąca i święta kancelaria nieczynna

Dane kontaktowe

ul. Obrońców Krzyża 1, 31-831 Kraków

kontakt.arkapana@gmail.com

www.arkapana.pl

Telefon do kancelarii: 12 644 06 24; Telefon do księdza dyżurnego: 791 164 081

Ks. Jerzy Czerwień 12 68 08 204

ks. Rafał Kudzia 12 68 08 205

Ks. Jarosław Gawęda 12 68 08 206

Ks. Rafał Starzak 12 68 08 207

Ks. Władysław Kądziołka 12 68 08 208

Ks. Janusz Mieczkowski 12 68 08 210

Ks. Adam Trzaska 12 68 08 212

Ks. Marek Ślęczka 12 68 08 213

Ks. Bogdan Mosur 12 68 08 215

Ks. Józef Zieliński 12 68 08 216

Ks. Konrad Natkaniec 12 68 08 217

Numer rachunku bankowego parafii: 37 1020 2906 0000 1202 0086 9321